

Ett grönt skott.kära

Mina himlar hamnade i armvener och fördragna gardiner

var jag som du då

Jag har sett din morgon som drömmar

väl genomtänkta, isensatta

jag har rullat kameran men ingen

ingen film.

Men jag minns dina bara ben mot gräsmattan.

Därifrån rullar tågen.

Bredvilliga spårväxlar och oavgränsade övergångar

det var där jag klev i fatt det var där som

tiden hördes som ett svagt ljud i rälsarna.

Regn var aldrig en fråga.

Istid var nära och mitt allt frös.

Fryser inte livet som förblir o levt?

Nu har jag sett dina skrattgropar
för bevarande för påfyllnad

Jag vill ha det så kära.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Yrre med Poeter.se id #11269 innehar upphovsrätten